

Én for holdet for ligeløn

Googler man diversitet og ligestilling kan man læse, at Miljøstyrelsen arbejder "aktivt for, at medarbejdere aflønnes uafhængigt af deres køn". Dykker man et spadestik dybere fremgår det, at "direktionen følger op på, om der er ligeløn i de årlige lønforhandlinger samt ifm. løbende lønanalyser". Det undrer Mette Lynggaard sig over. Som jordbrugsteknolog i Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø har hendes erfaring faktisk omvendt været, at mænd konsekvent aflønnes højere end kvinder i samme jobs.

TEKST: RIKKE HOLM., FOTO: PRIVAT

Mette Lynggaard er uddannet jordbrugsteknolog årgang 2023 fra Zealand, Miljø & Natur. Allerede i august starter hun job som tekniker i Miljøstyrelsen i Nykøbing Falster. Det sker efter en ansættelsesrunde, hvor Mette bliver valgt foran sin kommende mandlige kollega, som en del af sagen om ligeløn kommer til at dreje sig om.

I jobopslaget skriver styrelsen bl.a., at de søger en kollega til at deltage i undersøgelser i det marine miljø og med primære opgaver inden for vandkemisk prøvetagning og overvågning af marin vegetation, indsamling af bunddyr, mv. Man forestiller sig kandidater med "en uddannelse som fx jordbrugsteknolog, miljøtekniker eller en anden teknisk baggrund".

Som nyuddannet jordbrugsteknolog med topkarakterer fra studiet, relevant studiejobserfaring og blandt andet også otte år med selvstændig virksomhed, er 41-årige Mette Lynggaard et solidt bud. Så langt, så godt.

2000 kroner i difference

I september 2023 ansætter styrelsen den mandlige kandidat, der i første omgang ikke fik jobbet, som Mette Lynggaard blev tilbudt. De to kommer, som nærmeste kollegaer med stort set identiske arbejdsopgaver, til at tale løn. Det viser sig, at kollegaen, der er uddannet håndværker, får ca. 2000 kroner mere om måneden end Mette. Dét spørger Mette selvfølgelig ind til ved

førstkommende lønsamtale, men uden at få noget konkret svar. Mette kontakter efterfølgende JID, der kontakter styrelsen. Denne begrundet lønforskellen med, at kollegaen har dykkererfaring. Sagen er bare den, at man i styrelsen skal have en erhvervsdykkeruddannelse for at foretage dyk, så fritidsdykkererfaringen er ikke relevant for jobbet.

Begrundelsen vækker Mette Lynggaards nysgerrighed ift. at søge dybere i lønssystemet, som er åbent for alle medarbejdere.

- Det går op for mig, at samtlige kvindelige jordbrugsteknologer og teknikere er dårligere lønnet end deres mandlige kolleger. Faktisk uanset om de har flere års erfaring eller er bedre uddannede, konkluderer Mette Lynggaard.

I det øjeblik går sagen fra at være personlig til at blive en sag om principper.

- Skulle jeg støde på ulige løn, ville jeg have troet, at det ville være i en lille privat virksomhed og ikke i en statslig styrelse. Jeg kommer med præcis de kompetencer, styrelsen har søgt, og får alligevel lavere løn end kolleger med mindre relevante uddannelser, forklarer Mette Lynggaard.

Styrelsen afviser påkrav

I efteråret 2024 sender JID sagen til en jurist, som vurderer, at der er basis for at køre en ligelønssag. JIDs advokat sender et begrundet påkrav til Miljøstyrelsen med krav om, at styrelsen betaler differencen mellem Mette Lynggaards og den mandlige kollegas løn med tilbagevirkende kraft. Styrelsen afviser påkravet. Denne gang med forklaringen, at kollegaen får højere løn, fordi han som håndværker udfører reparationer på bådmotor og trailer, mv. Den forklaring giver Mette Lynggaard ikke meget for.

- Det eneste, vi laver på bådmotoren, er at skifte olie samt skruer, hvis vi påsejler en sten. På traileren skifter vi reservehjul, hvis vi punkterer. Alle øvrige opgaver bliver håndteret på eksterne værksteder, så argumenterne holder ikke, understreger hun.

Faktisk har de to kolleger registreret, at de i 75% af deres arbejdstid udfører præcis samme arbejdsopgaver. De sidste 25% handler primært om fordelingen af timer. Mette Lynggaard har fx brugt tid på registrering af ålegræs, mens kollegaen har flere timer på registrering af makroalger, osv. Når kollegaen udfører praktiske opgaver på værkstedet, indtaster Mette indsamlede data. Og mens Mette sagtens kan udføre kollegaens værkstedsopgaver, kan han omvendt ikke varetage it-opgaverne, forklarer Mette.

Stævning med krav om godtgørelse

I januar 2025 stævner JID styrelsen med påstand om, at denne skal betale Mette

Lynggaard samme løn, pension og andre tillæg som kollegaen har modtaget med tilbagevirkende kraft fra 1. september 2023 - med tillæg af procesrente. Herudover en godtgørelse på 25.000 kroner. Ligelønsloven skal nemlig ikke bare sikre ligeløn - den har også et præventivt sigte.

Det gøres gældende, at de to kolleger udfører samme arbejde - subsidiært arbejde af samme værdi.

Nyt job til højere løn

Nu venter Mette Lynggaard på, at sagen kommer for retten. Det vil forventeligt tage 1-2 år. I mellemtiden er Mette startet i nyt job som vandløbsmedarbejder i Stevns Kommune, hvor hun har nye spændende opgaver til en noget højere løn. Faktisk 10.000 kroner mere om måneden.

Ligelønssagen har været ærgerlig, for Mette har været meget glad både for sine opgaver og sine kolleger i styrelsen. Men hun synes, det er svært at være ansat samtidig med, at sagen ruller. Undertiden har hun følt, at der er blevet kigget skævt til hende fra ledelsens side.

- Når man kører en sag om ligeløn, støder man ind i et tabu, og selvom mine kvindelige kolleger har samme løndifference, som jeg, har ingen af dem ønsket at være part i sagen. Ligestillingsloven har en masse huller, så udfaldet kan principielt også svinge begge veje, men jeg synes, jeg har en stærk sag, afrunder hun. Nu kan kun tiden vise, om styrelsen reelt kan leve op sit navn frem til januar 2025. "Miljø- og ligestillingsministeriet".

